

Koalicja Klimatyczna

"Zatrzymać Globalne Ocieplenie"

Minister Gospodarki
Pan Maciej Nowicki
ul. Wawelska 52/54
00-922 Warszawa

Warszawa, 27 listopada 2007 r.

**Dot. Stanowiska polskich organizacji ekologicznych w sprawie
XIII Konferencji Stron Konwencji Klimatycznej
i III Konferencji Członków Protokołu z Kioto
Bali, 3-14 grudnia 2007**

Szanowny Panie Ministrze,

W imieniu Koalicji Klimatycznej pozwalam sobie załączyć nasze stanowisko w sprawie toczących się negocjacji dotyczących przyszłego międzynarodowego porozumienia w sprawie powstrzymania zmian klimatycznych (post Kioto). Wyrażam przy tym nadzieję, że przedstawione uwagi i komentarze zostaną wzięte pod uwagę przy formułowaniu stanowiska Rzeczypospolitej Polski przed Konferencją Stron Konwencji Klimatycznej (COP 13) na Bali w grudniu br.

Zbigniew Karaczun
Sekretariat
Koalicji Klimatycznej

Członkowie Koalicji:

- Dolnośląska Fundacja Ekorozwoju
- Fundacja AERIS Futuro
- Fundacja Efektywnego Wykorzystania Energii
- Fundacja Ekologiczna Ziemi Legnickiej Zielona Akcja
- Greenpeace Polska
- Instytut na rzecz Ekorozwoju

- Liga Ochrony Przyrody
- Polska Zielona Sieć
- Polski Klub Ekologiczny – Okręg Dolnośląski
- Polski Klub Ekologiczny – Okręg Górnośląski
- Polski Klub Ekologiczny – Okręg Mazowiecki
- WWF Polska
- Zielone Mazowsze
- Center for Clean Air Policy (członek wspierający)

STANOWISKO KOALICJI KLIMATYCZNEJ

**w sprawie XIII Konferencji Stron Konwencji Klimatycznej i III Konferencji
Członków Protokołu z Kioto
Bali, 3-14 grudnia 2007**

Koalicja Klimatyczna uważa za niezbędne, aby Rząd Polski:

- ⇒ **Poparł Mandat Balijski czyli mapy drogowej do przyszłego porozumienia zapewniającego utrzymanie wzrostu temperatury Ziemi poniżej 2° C.**
- ⇒ **Dotrzymał zobowiązania ograniczenia emisji gazów cieplarnianych do roku 2020 o 40%.**
- ⇒ **Zapewnił integrację polityk sektorowych, a zwłaszcza energetycznej i transportowej, z polityką klimatyczną w perspektywie ustaleń Szczytu Wiosennego UE w 2007 roku.**

Dlaczego uważamy to za niezbędne:

Co to są Konferencje Stron Konwencji Klimatycznej i czego oczekuje się po Bali?

1. Rok 2007 jest szczególnie dla problematyki ochrony klimatu. Ogłoszony został IV Raport Międzyrządowego Zespołu ds. Zmian Klimatu potwierdzający zasadniczy wpływ człowieka na zmiany klimatyczne i ostrzegający, że brak zdecydowanych działań służących ograniczeniu emisji gazów cieplarnianych grozić będzie bardzo poważnymi konsekwencjami dla całej planety. W marcu br. UE zobowiązała się do ograniczenia emisji o 20% do roku 2020 (w stosunku do roku 1990), a gdyby przyłączyły się do niej inne kraje wysoko uprzemysłowione gotowa jest ograniczyć emisję tych gazów o 30%. Al Gore, propagator zdecydowanych działań na rzecz ochrony klimatu i Międzyrządowy Zespół ds. Zmian Klimatu (po ang. IPCC) otrzymali Pokojową Nagrodę Nobla¹.
2. Raz do roku sygnatariusze Konwencji Klimatycznej spotykają się na konferencji gromadzącej przedstawicieli ponad 180 krajów oraz obserwatorów z organizacji międzynarodowych, pozarządowych, przedstawicieli świata biznesu, nauki i mediów. W tym roku konferencja odbędzie się w Indonezji na wyspie Bali. Przed konferencją międzynarodowe organizacje ekologiczne domagają się przyjęcia Mandatu Balijskiego, czyli wytycznych dla przyszłego porozumienia. Podstawowym założeniem Mandatu jest utrzymanie wzrostu średniej globalnej temperatury poniżej 2 st C, co jest zdaniem naukowców niezbędne, aby zapobiec najczarniejszym scenariuszom. Do realizacji tego celu potrzebne są następujące warunki:
 - Światowe emisje dwutlenku węgla muszą do 2015 roku osiągnąć poziom kulminacyjny, a następnie zacząć spadać.
 - Kraje rozwinięte muszą zmniejszyć swoje emisje gazów cieplarnianych o co najmniej 30% do 2020 roku i 80% do roku 2050.
 - Do Protokołu z Kioto muszą zostać włączone nowe państwa:
 - o Nowouprzemysłowione kraje o wysokim dochodzie takie jak Meksyk, Południowa Korea, Singapur i Arabia Saudyjska powinny zobowiązać się, że po 2012 roku zaczną

¹ Polskimi członkami IPCC są prof. prof. Z. Kundzewicz i P. Tryjanowski.

zmniejszać swoje emisje, aby wspólnie z innymi krajami zmniejszyć je o 30% do 2020.

- o Kraje rozwinięte powinny zachęcać kraje szybko rozwijające się (takie jak Chiny, Brazylia, Indie czy RPA), by przystąpiły do systemu handlu emisjami lub podjęły inne zobowiązania mające na celu redukcję emisji gazów cieplarnianych (np. w sektorze energetycznym).
- Powinien powstać Fundusz na rzecz Rozwoju Czystych Technologii finansowany przez kraje rozwinięte i wspierający kraje rozwijające się w przechodzeniu na czyste technologie w zakresie energii odnawialnej i efektywności energetycznej.
- Należy wprowadzić Mechanizm Redukcji Wycinania Lasów, który zapewniałby fundusze potrzebne do tego, by zdecydowanie ograniczyć wycinkę lasów w ciągu najbliższych 15 lat. (Jednak ograniczenie wycinania lasów musi być traktowane jako działanie dodatkowe. Głównym musi pozostać zmniejszanie emisji w przemyśle.)
- Musi powstać plan działań przystosowujących do zmian klimatu wraz z funduszem przeznaczonym na ten cel.
- Powyższy pakiet musi być przyjęty do 2009 r.

Rola i miejsce Polski w negocjacjach przyszłego porozumienia

3. Polska będzie gospodarzem przyszłej Konferencji Stron Konwencji Klimatycznej, która odbędzie się w Poznaniu w grudniu 2008 r. W związku z tym powinna już teraz zaangażować się w osiągnięcie światowego porozumienia i poprzeć Mandat Balijski, po to by następny przystanek w negocjacjach – Poznań – zakończył się sukcesem. Spotkanie w Poznaniu jest wyjątkowo ważne gdyż w przypadku uchwalenia Mandatu Balijskiego stanowić ono będzie miejsce rzeczywistych uzgodnień, co do przyszłych zobowiązań, które po szczegółowych analizach będą prawdopodobnie zatwierdzone na spotkaniu w roku 2009 w Kopenhadze.

Co możemy zrobić w kraju, aby aktywnie włączyć się w działania na rzecz ochrony klimatu?

4. Polska zobowiązała się do ograniczenia emisji gazów cieplarnianych o 40% do roku 2020 w stosunku do roku 1988. Wynika to z przyjętego przez Radę Ministrów w 2003 roku dokumentu *Polityka klimatyczna Polski. Strategie redukcji emisji gazów szklarniowych w Polsce do roku 2020*. Cel ten wciąż jest możliwy do osiągnięcia – do roku 2005 emisja w stosunku do 1988 r. zmniejszyła się o ok. 32%. Polska posiada znaczny potencjał do dalszej obniżki emisji. W roku 2005 wytworzenie każdego 1000 € PKB spowodowało emisję w wysokości 75 t CO₂, szacuje się, że docelowo moglibyśmy obniżyć ten wskaźnik do 22 tCO₂/1000 € PKB, czyli nasze PKB mogłoby być 3,4 raza większe przy takiej samej emisji.
5. Rząd musi podjąć zdecydowane działania do ograniczania emisji gazów szklarniowych. Niepokojące jest przyjmowanie przez dotychczasowe rządy dokumentów (zwłaszcza polityk transportowej i energetycznej) i programów sektorowych ustanawiających cele, których realizacja jest trudna do pogodzenia z celem polityki klimatycznej. Rząd Polski w swoim sprawozdaniu do sekretariatu Konwencji Klimatycznej zakłada do roku 2020 wzrost tych emisji o 25% w stosunku do roku 2003, a w wyniku wydatkowania środków UE na lata 2007 – 2013 emisja ma wzrosnąć od roku 2003 nieomal o 1/3. Powoduje to, że uzyskanie założonych na rok 2020 celów staje się niemożliwe. Polska w pewnym sensie chce powielać scenariusz Chin tylko, że w ramach UE.

6. Konieczne jest zintegrowanie polityki klimatycznej ze strategią gospodarczego rozwoju kraju, jej uaktywnienie oraz poszerzenie zestawu instrumentów służących redukcji gazów szklarniowych. Dotyczyć to powinno przede wszystkim:
- ❖ promowania oszczędzania energii z wykorzystaniem w szerszym zakresie mechanizmów rynkowych (np. białe certyfikaty);
 - ❖ tworzenia bardziej zdecydowanych i trwałych zachęt do rozwoju energetyki odnawialnej, zwłaszcza w powiązaniu z rozwojem lokalnych systemów zaopatrzenia w energię elektryczną, gaz i ciepło;
 - ❖ tworzenia dalszych zachęt do rozwoju kogeneracji;
 - ❖ restrukturyzacji przemysłu węglowego i energetyki konwencjonalnej służącej zmniejszaniu roli węgla jako surowca energetycznego, w tych obszarach gdzie dostępne są bardziej przyjazne środowisku nośniki energii;
 - ❖ popierania konwersji paliw, a także technologii przyszłości opartych na wykorzystaniu wodoru i ogniw paliwowych;
 - ❖ promowania takich rozwiązań projektowych, technologii i działań organizacyjnych w przemyśle oraz usługach, które przyczynią się do znacznego zmniejszenia zużycia surowców i energii na jednostkę produkcji czy usługi;
 - ❖ oddziaływań na zmianę zachowań społecznych w kierunku bardziej zrównoważonej i przyjaznej dla środowiska konsumpcji (np. wzmocnienie pozycji transportu zbiorowego, w tym kolei).

Szersze zastosowanie instrumentów wzmacniających wdrażanie polityki klimatycznej służyć będzie modernizacji, promocji innowacyjności, a w konsekwencji wzrostowi konkurencyjności polskiej gospodarki w dłuższym horyzoncie czasu. Uaktywnieniu polityki klimatycznej służyć powinno włączanie kosztów zewnętrznych do cen paliw i energii, zastosowanie ekologicznej reformy podatkowej, wycofywanie się z antyekologicznych subsydiów w gospodarce. Konieczne jest też szerokie i uzasadnione naszą sytuacją gospodarczą wykorzystanie mechanizmów elastycznych Protokołu z Kioto czy też mechanizmu próśrodkowego inwestowania (Green Investments Scheme).

Warszawa, listopad 2007 r.

Kontakt: Aleksandra Arcipowska
arcipowska@wp.pl
Punkt Kontaktowy Koalicji Klimatycznej
ul. Nabelaka 15 lok. 1
00-743 Warszawa
tel. (022) 8510402/3/4 fax. (022) 8510400